

Vichřice, která se přehnala ve čtvrtek 18. ledna přes naši republiku, strhla v Praze na Strahově sportovní přetlakovou halu. Atletická halová sezona tak na Strahově pro letošní rok nečekaně skončila. Z důvodů uvedené havárie začala ihned jednání o přesunu halových závodů ze Strahova do haly Otakara Jandery v pražské Stromovce. „Víkendové pražské přebory už jsou přesunuty, nyní budeme jednat o přesunu mistrovství České republiky ve vícebojích a mistrovství ČR žáků,“ řekl krátce po uvedené havarii ředitel Českého atletického svazu František Fojt...

(Zpráva z internetových médií)

Z okna kanceláře PaedDr. Ladislava Kárského, vedoucího oddělení atletiky Resortního sportovního centra odboru sportu MV, vedou okna přímo na letní atletická sportoviště pražské Stromovky. Je polovina ledna, venku leží nepochopitelně místo sněhu zelený pažit, ozdobený rozkvetlými sedmikráskami. Téma našeho povídání se točí kolem čerstvě zrenovované atletické haly Otakara Jandery, která byla tvrdě zasažena – stejně jako ostatní části areálu Stromovka – povodněmi roku 2002. V tu chvíli ještě nikdo netuší, že nafukovací přetlaková sportovní hala v Praze na Strahově bude sloužit atletům už jen pár dní a Stromovka se tak stane pro letošní halovou atletickou sezonu jediným centrem nejvyšších soutěží České republiky.

PROČ JE HALA JANDEROVA?

Atletika má spolu s dalšími sporty v pražské Stromovce svou domovenku už pár desítek let. Psal se rok 1952, když právě tady založil Otakar Jandera atletickou školu pro mládež. Dnes se zdá neuvěřitelné, že Stromovkou běhalo svého času třikrát týdně pod odborným dohledem na dvě stě dětí.

Dlouholetý pracovník Resortního sportovního centra odboru sportu ministerstva vnitra PaedDr. Josef Šaman – bývalý vedoucí oddělení atletiky – byl, a stále je, velkým Janderovým obdivovatelem.

O průkopníkovi české atletiky jsme se mnohé dozvěděli právě z jím připravených materiálů, při jejichž přípravě čerpal ze vzpomínek trenéra Zdeňka Hollera.

Otakar Jandera se narodil v Krakově v lednu roku 1897. Jeho sportovní začátky byly v Sokole Vinohrady, kde mu cvičitel doporučil, aby využil své pohybové schopnosti a vysoké postavy v atletice. Nejdříve navštívil A. C. Spartu, ale jeho výška a hubenost se atletům Sparty nezdála dost dobrá a s jistým despektem ho odmítli. Jandera okamžitě zamířil do blízké Slávie. Tady byl přijat daleko vlídněji a slávisté si ho hned vyzkoušeli na výšce. Jeho výkon byl na nováčka víc než uspokojivý. Ve Slávii pak Jandera působil řadu let a v jejích barvách dosáhl významných sportovních úspěchů. Soutěžil ve skoku vysokém, v dálce a v překážkovém běhu. K překážkám se dostal jako náhradník a hned při tomto startu vyrovnal tehdejší republikový rekord. Od té doby nebyl Otakar Jandera na sto deset metrů dlouhé překážkové trati až do konce své dlouhé aktivní závodní činnosti poražen. Náš vynikající předválečný reprezentant získal během své závodní kariéry – především na překážkových tratích – devatenáct mistrovských titulů, byl držitelem několika československých atletických rekordů a dvakrát nás reprezentoval na olympijských hrách.

V pražské Slávii uplatnil Jandera i své trenérské vlohy. Vedením atletického klubu však nebyl, jak uvádí PaedDr. Josef Šaman, jako trenér zcela doceněn – před OH v roce 1936 si vedení klubu pozvalo k přípravě naší reprezentace anglického trenéra Mereditha. Tento krok se Otakara Jandery pochopitelně dotkl, a proto odešel dát k dispozici své schopnosti a letité zkušenosti do

ŽIVLY versus atletika

Atletická tréninková hala Otakara Jandery v pražské Stromovce je nejmodernější v celé České republice

PaedDr. Ladislav Kárský,
vedoucí oddělení atletiky RSC
OS MV

pražské Sparty. Ve Spartě se Jandera okamžitě pustil do práce s mládeží. Pod jeho vedením vyrůstalo spartánské dorostenecké družstvo v nejlepší tým Československé republiky.

V době německé okupace se Otakar Jandera zapojil do odbojové činnosti, pro kterou byl zatčen a poslán do koncentračního tábora. Když se tomuto skvělému atletovi podařilo vrátit se po válce domů, vážil okolo čtyřiceti kilogramů.

Po krátké rekonvalescenci se vynikající sportovec znovu vrhl do práce s mládeží. V roce 1952 přišel „otec“ Jandera s nápadem založit atletickou školu. Brzy na to si vyhlédl opuštěný atletický plácek ve Stromovce U Malé říčky a spolu se sportovním redaktorem Otakarem Maškem se pustil do propagace svého záměru v denním tisku. Ohlas na sebe nedal dlouho čekat – zájem mládeže o atletiku byl obrovský. Hřiště ve Stromovce však postrádalo jakékoliv zázemí. Přesto se v atletické škole trénovalo v létě i v zimě. Jandera jako zkušený trenér zavedl systematickou celoroční přípravu, která se v té době nepraktikovala, a kombinoval tréninky v tělocvičně s terénem. Ve velké zimě si atleti vkládali mezi dvě vrstvy tepláků vrstvy novin...

Jednoho dne objevil stále nadšený zkušený trenér ve Stromovce malý skleník – nápad byl na světě. Jandera začal vzápětí hledat po Praze skleník větší, který by se dal použít pro běžecké tréninky. Právě takové bylo zahradnictví v Jinonicích, kde dostal k velké radosti pro svůj záměr povo-

Ničivé povodně postihly Stromovku několikrát. Tento snímek byl pořízen v roce 1981

**Miroslav Hutter spojil se sportovním areálem
nedaleko Vltavy pořádný kus svého života**

lení. V jinonickém skleníku se však netrénovalo dlouho. Jen do chvíle, než bujní mladí závodníci nezvládli svoji bojovnost a povallili květináče. Konec byl údajně neslavný – nejen, že se musela uhradit škoda, ale s tréninkem v teple byl konec.

Myšlenka na krytou halu věhlasného trenéra bez ustání pronásledovala. Jeho úsilí bylo korunováno úspěchem – se stavbou běžeckého tunelu a víceúčelové haly se konečně mohlo začít. Do stavby se s nadšením zapojili i samotní atleti.

Ve sportovní sezoně 1956–1957 získala atletika svůj vytoužený, na svou dobu revoluční stánek. Supermoderní dřevěný atletický tunel měl čtyři dráhy, v hale, na kterou navazoval, byla zavěšena i síť pro vrhy a hody. Nová dřevěná atletická hala s tunelem sloužila několika generacím závodníků...

TRETRY POD BUBLINOU

Mezi pamětníky časů nedávno minulých patří i náš bývalý výborný dálkař Miroslav Hutter. Do Prahy přišel mladý Miro, jak mu známí říkají, v roce 1963 jako vysokoškolský student a do sportovního areálu kousek

od Vltavy, kde tehdy sídlila Rudá Hvězda Praha, chodíval trénovat.

„Vzpomínám si, že když jsem později, přesně řečeno v červenci roku 1975, přišel pracovat do Stromovky jako trenér tehdejšího Střediska vrcholového sportu, měli jsme k dispozici dřevěný tunel, který se stavěl za Otakara Jandery. Byla to krytá atletická dráha, která ústila do haly s několika sektory. Pro zimní přípravu byl tenhle stánek výborný, i když se zde ještě topilo obyčejnými kamny na uhlí...“ dívá se z okna na moderní atletickou halu Miroslav Hutter. Konec zmíněného legendárního sportoviště byl smutný. Na počátku roku 1991 zničil víceúčelovou dřevěnou halu a část běžeckého tunelu požár.

„Tenkrát jsem bydlel na Hanspaulce. Cestou do práce jsem viděl ze Stromovky stoupat ohromný dým. Co to je, nechápal jsem? Když jsem přišel sem, byli už hasiči v plné práci. Nevěřili byste, jak byly činky, položené v činkárně na stojanech, ohnuté žárem. Všude kolem jen hrůza a spoušť, kterou způsobila technická závada na vzduchotechnice. Všechno se muselo zbourat, zůstal jen padesátimetrový tunel, který atleti využívali jako dočasnou posilovnu. Dnes už po legendárním tunelu nenajdete ani stopu,“ vzpomíná Miroslav Hutter.

„Od sedmdesátých let sloužila atletům pro zimní přípravu velká, moderní atletická hala v Jablonci nad Nisou, která však, bohužel, nemá náležité parametry pro pořádání nejvyšších soutěží,“ dodává bývalý výborný atlet, dříve než přijde řeč na další halové zázemí ve Stromovce.

Supermoderní přetlaková nafukovací hala s vícedráhovou rovinou a téměř stodesátimetrovým oválem i skokanskými sektory byla ve své době opravdovým unikátem. Když byla v roce 1975 slavnostně předána sportovcům k užívání, měla od výrobce ve vínku prognózu životnosti jen na několik let – vydržela však věrně sloužit až do roku 1996.

„Hala se sfoukla s otevřením nové zděné atletické haly. Trvalo to pár desítek minut, všichni jsme tam stáli a každému se vybavovaly roky, které tady jako aktivní sportovec prožil. Málokdo z nás pamětníků se ubránil dojetí. Na novou halu jsme se všichni těšili, to ano, ale v nafukovačce

„přeci jen zůstal kus našeho mládí,“ skládá staré obrázky Miro Hutter.

MODRÁ PRO KRÁLOVNU

„Tahle zděná hala byla dána do provozu na podzim roku 1996. V atletické zimní sezoně následujícího roku se zde konalo první halové mistrovství republiky,“ uvádí nás do obrazu zázemí atletických talentů PaedDr. Ladislav Kárský, vedoucí oddělení atletiky RSC OS MV. Náš bývalý úspěšný běžec reprezentant přišel do Stromovky na podzim roku 1995 z FTVS, kde působil na katedře atletiky. Když sám skončil závodní kariéru, vychoval jako trenér – nejprve ve Spartě a později ve středisku vrcholového sportu se sídlem ve Stromovce – řadu našich skvělých atletů. Byli mezi nimi například vynikající běžkyně Helena Fuchsová a Eva Kasalová-Šebřlová, překážkáři Zuzana Machotková a Jindřich Roun, halový rekordman v „půlce“ Roman Oravec a další atletické talenty, které se v silné domácí i zahraniční konkurenci dokázaly prosadit.

„Léta jsme všichni trénovali ve staré dobré nafukovače,“ usmívá se vzpomínce doktor Kárský.

Nafukovací přetlaková hala však přestávala sportovcům stačit...

Výstavba zděného atletického stánku se vlekla nekonečně dlouho. Roku 1993 se atletům konečně splnil letitý sen. Po značných stavebních průtazích byla zkolaudována krytá hala, vybavená pro všechny atletické disciplíny. V nejmodernějším atletickém stánku republiky čekal na sportovce dvěstěmetrový ovál s několika drahami, še-

desátimetrová rovinka, sektory pro skokany i vrhače. Umělý povrch dával atletům možnost dosahovat v hale nejlepší výkony.

Neštěstí ale nechodí, jak známo jen tam, kde by příliš neubližovalo. Povodeň roku 2002 zaplavila sportovní areál ve Stromovce přívalem tisícileté vody. Výškařské doskočiště z atletické haly viděli lidé – podle dobového tisku – plavat až ve Stromovce mimo sportovní areál.

Pouze část střechy nejlepší atletické haly v České republice bylo vidět v nejkritičtější chvíli záplav v pražské Stromovce. Mezi funkcionáři atletického svazu převládá obava, že se halu minis-

Nově zrekonstruovaná atletická hala prožívá svou první závodní sezonu. Na snímcích sportovní klání letošních Pražských vícebojů, které proběhlo 14. ledna letošního roku

Robert Změlík, olympijský vítěz v desetiboji (v bílém tričku), odměnil nejen výkony sportovců, ale i rozhodčích

terstva vnitra vůbec nepodařit do zimy zprovoznit. „Byl jsem se tam ve středu podívat, a je to děs. Z haly nebyla nad hladinou ani celá střecha,“ neskřýval zděšení šéftrenér českých atletů VÁCLAV

FIŠER. (Internetové zpravodajství, Praha, 15. srpen 2002)

Když opadla voda, zbyla zničená sportoviště pokryta vysokými nánosy páchnoucího bahna. Sportovci, trenéři i zaměstnanci areálu včetně zdravotníků vyváželi v holínkách kolečky bahno z míst, kde býval krásný trávník i z krytých sportovišť – málokdo v těch chvílích věřil, že se sportovní život do Stromovky znovu vrátí...

Posledním datem, které zmíníme, je podzim roku 2006. Krytá atletická hala doznala zprvu „jen“ nejdostupnější popovodňové opravy tak, aby mohla začít co nejdříve znovu sloužit. Po důkladné rekonstrukci – řečeno bez nadsázky – se z ní stalo nejmodernější atletické halové zázemí v České republice. Škoda jen, že prostory haly neskýtají větší prostor pro diváky – i když, kdo ví, nebude-li tomu za čas jinak.

„Co přibýlo po rekonstrukci haly?“ opakuje naši otázku PaedDr. Káráský. „Kromě kvalitního středněrychlého umělého povrchu například kvalitnější dopadiště pro kouli, které si pochvaluje hlavně naše reprezentantka Věrka Cechlová a její trenér. Nová je také lávka pro novináře a VIP

návštěvníky haly. Během tréninků je to místo, odkud mohou trenéři také sledovat své svěřence a vidět i to, co z bezprostřední blízkosti může oku uniknout. Myslím, že se závodníkům i ostatním, kteří do haly přijdou, líbí i nové barevné ladění s převládající modrou barvou, které dodává interiéru příjemnou atmosféru.

V atletickém oddílu RSC MV máme nejen skvělé, talentované sportovce. Rád bych zmínil i jejich výborné zkušené trenéry, kteří odvádějí pro naši atletiku poctivý kus práce. Díky patří i vedení resortního sportovního centra a všem, kdo pomáhají vytvářet české atletice zázemí, bez kterého bychom nemohli dosahovat výsledků, které by obstály v tvrdé konkurenci,“ říká vedoucí oddílu atletiky RSC MV v pražské Stromovce. Namísto dalšího povídání u pracovního stolu nás zve PaedDr. Ladislav Káráský na Pražské halové víceboje. Snímky, které pro čtenáře náš fotoreportér pořídil, vypovídají o „nové“ atletické hale Otakara Janďery mnohem více než další řádky...

Radvana NOVÁKOVÁ

Foto a reprofoto (1)

Jiří NOVÁK

Povodeň v srpnu roku 2002 zpusťovala celý sportovní areál ve Stromovce. Její ničivé stopy se nevyhnuly ani atletické tréninkové hale

Orkán Kyrill smetl při svém běsnění i nafukovací atletickou halu na Strahově